

Felipe al país de les meravelles

El president visita la Fira del Moble a València

Vingué Felipe a València i es produïren grans prodigis en el país i en l'estat. El president del govern acudí, ningú no sap encara per què —les raons últimes i profundes, és clar— a inaugurar la Fira del Moble. Com és natural, arribà des dels aires i se'n tornà a anar pel mateix sistema d'ascensió als cels, amb l'ajuda d'un helicòpter.

Ningú no sap què impulsà González a venir a València, a superar la «síndrome de la Moncloa», com ell va dir, i dedicar-se a la tasca «més fàcil i gratificant per a un dirigent polític».

Quan el president vingué a València, un diari de Madrid s'esforçava per donar a conèixer als lectors una part especialment interessant de l'obra epistolar de Pedro Lorca, que havia estat molt comentada ací fa alguns anys. La seua recomanació epistolar, com a membre llavors de l'executiva del PSPV, als companys que ocupaven càrrecs municipals, era contractar serveis a empreses relacionades amb el partit. La distribució de la riquesa, ben entesa, comença per un mateix, és clar.

Dies després, de forma bastant poc explicable, Antonio Sotillo decideix anar-se'n de l'executiva del PSPV i al·lega discrepàncies amb la direcció en ge-

neral i amb Lerma en particular. No sembla que es tracte de qüestions polítiques, sinó personals, com és massa freqüent en el partit del govern.

Recordem, en la seua necrològica com a membre de l'executiva, que Sotillo fou primer diputat per Castelló, però últimament preferí presentar-se per València. Fou fugaçment portaveu del govern de la «Comunitat»; després volgué ser alcalde de València i no el deixaren. Finalment, defensà les tesis oficials d'indefinió sobre l'OTAN al congrés comarcal del partit a València i

van i voten en contra d'ell. També és per a desesperar-se ¿no? Sotillo diu que espera estar més a gust a Madrid, encara que hi faça fred i que no hi haja orxata ni fartons.

I un altre prodigi: Felipe va dir, en aquella mena de reunió de premsa improvisada a la Fira, i després tan comentada, que, si ell fos president d'una autonomia, no posaria en marxa una televisió autonòmica. I donà l'exemple d'Andalusia. Al tímid Lerma, li faltà temps per a declarar a l'agència oficial EFE que això nostre està en marxa i que no ens quedarem sense TVV. Encara no sabem si la faran tota en castellà.

En la llista de fets miraculosos entorn del viatge presidencial no es pot passar per alt el «No se puede hacer, hostias», que per descuit sonà en *off* des d'Aitana, quan en el tele-diari Primera Edición s'oferia la imatge i el verb del president.

Ara, com a meravelles,

les de la «regió» que enumerà el president per a major glòria d'Espanya. «Espanya, y en particular la región valenciana, tienen mucha más capacidad de recuperación económica de lo que ninguno de nosotros pudiéramos prever en análisis generales.» I a més, la Borsa de València «es la que más ha subido del mundo».

Tots estaven molt nerviosos però molt contents. Periodistes, guardaespalles i altres s'engolien el que se suposa que era «menú B», mentre president, autoritats i empresaris, degustaven arròs de llagosta, reserves de la Rioja Alta i Cune, brandis i vegueros, entre altres coses.

Els periodistes s'inquietaven per si, després de la intervenció inaugural, Felipe no deia res més. Hi havia previst que acudiria a saludar a la taula de premsa. Però, «no parlarà, no parlarà», deia del Rivero. I Julio Fco somreia sota el mostatx; per a explicar que diria unes paraules de salutació, però no contestaria preguntes.

Per això va sorprendre que, després de tornar a dir que allò que més li agrada és eixir de la Moncloa i el contacte directe i tot això, afegís lacònicament: «adelante». Un segon de sorpresa i un al·luvió de preguntes.

Ací hi hagué les meravelles més grans: que si cal crear una comissió parlamentària per a investigar les finances dels partits, però també les dels periòdics; que si allò de l'Estat de Dret i les extradicions... En fi, el president féu gala d'una inspiració que només «especialmente esta región» és sens dubte capaç d'infondre. A la Moncloa no sembla que se li n'ocorren tantes ni de tan substancials.



El president González visitant la Fira del Moble. A la dreta, Ramon Cerdà, president de la Fira

/ Francesc i Ciscar